

[Vestergaard Poulsen.]

hertil, især da det efter lovforslagets §§ 18 og 19 ser ud til at kunne nødvendiggøre oprettelse af et særligt kontor inden for eventuelt flere kommuner. Det samme gælder spørgsmålet om rådgivningscentre. Socialministeren fastsætter regler for centrenes indretning, ledelse og drift og for personalets løn- og pensionsforhold og øvrige ansættelsesvilkår. Ganske vist betaler staten de 90 pct., men hvis der ikke vises megen tilbageholdenhed ved administrationen af disse centre, kan nydannelsen få endog betydelige økonomiske konsekvenser. Den nugældende ordning med statens og kommunernes forholdsmæssige tilskud til driften af vuggestuer, børnehaver og fritidshjem er bortset fra ejendomsudgifterne i det store og hele uforandret, dog at refusionen fremover sker direkte og ikke som nu ad mellemkommunal vej. Kommuner uden disse institutioner vil finde, at der her er handlet retfærdigt.

Det vil føre for vidt at komme ind på alle enkeltheder i lovforslaget. Der bliver derimod punkter nok til udvalgsbehandlingen. Jeg føler mig dog foranlediget til her ved første behandling direkte at omtale den lige nævnte, vigtige ændring af statens refusion til institutionernes ejendomsudgifter. Efter gældende lov dækker staten normalt disse udgifter med 40 pct. og kommunerne med 30 pct.; det gælder institutioner for børn under undervisningspligtig alder. Til institutioner for børn over denne alder yder staten 45 pct. og kommunerne 35 pct., der anvendes til mellemkommunal refusion, medens resten normalt betales af forældrene, undertiden delvis af kommunerne. Efter lovforslaget dækker staten 100 pct. med den motivering, at man dermed udligner udgiftsforskellen mellem de billige gamle og de ofte meget dyre nybygninger.

Det kan ikke mindst for en kommunalmand fra en industriby lyde meget forjættende, men mon der alligevel ikke vil være god grund til at overveje denne del af forslaget endnu en gang? Jeg er alvorlig bange for, at det vil betyde dyrere byggeri og dermed højere udgifter for skatteyderne. Byggeprisernes størrelse aftager normalt i takt med afstanden fra København. I Vestjylland går der rygter om, at der i København er opført eller projekteret en vugge-

stue normeret til 90 børn, og bygningernes anskaffelsespris skal beløbe sig til ca. 3 mill. kr. Det vil sige, at hver plads koster over 33.000 kr., og hertil kommer jo så driftsudgifterne. Jeg håber, at den højtærede socialminister vil se sig i stand til at afkræfte rygten, især da også Vestjylland efter det nye forslag gennem statsskatterne skal bidrage til fuld refusion af ejendomsudgifterne. Jeg kan med logisk ret spørge: burde der ikke indføres en maksimumsgrænse for de beløb, en institutionsplads må koste? Jeg opkaster hermed spørgsmålet. I min kommune klarer vi udgifterne med ca. $\frac{1}{3}$ af det fornævnte beløb, og børnene trives udmærket.

Mange andre ting kunne nævnes, som nok kunne give anledning til overvejelse, såsom hvad der har foranlediget den højtærede socialminister til at se bort fra revisionsudvalgets indstilling om, at såvel det pædagogiske nævn som det økonomiske nævn opretholdes. Ministeren afliver disse to. Rådet for børne- og ungdomsforsorg foreslås ganske vist i stedet for, men jeg vil gerne vide, om det er den højtærede ministers tanke helt at fjerne den kommunale folkevalgte islet fra alle centrale poster inden for forsgens øverste administration, eller om ministeren vil indvælge også kommunalfolk i det nye råd. De kommunale organisationer vil lytte opmærksomt til svaret.

Det har været min opgave at nævne nogle af de bestemmelser i lovforslaget, som administrativt og økonomisk har de største perspektiver. Herunder kan også henregnes ansættelse af dobbelt så mange konsulenter, og at der i henhold til § 94 sker en fordobling af rådighedssummen fra 25.000 kr. til 50.000 kr. pr. bestående børne- og ungdomshjem til forbedringer af hjemmenes pladsforhold og standard, ligesom rådighedssummen kan anvendes til udstyr af nye hjem.

Jeg har grund til at formode, at lovforslaget er udformet under hensyn til, hvad man i direktoratet for børne- og ungdomsforsorg har ment skulle kunne give de bedste arbejdsmuligheder og resultater, medens man i mindre grad har forsøgt at uddrage den økonomiske konsekvens. Jeg finder derfor anledning til at nævne lovforslagets beløbsramme. Ifølge lovforslagets bemærk-